

ZAŁĄCZNIKI

Karty pracy do wykorzystania

Jeżozwierze

Był mroźny, zimowy dzień.

Zziębnięte jeżozwierze tuliły się do siebie, aby się rozgrzać.

Im bliżej były siebie, tym było im cieplej.

Zbliżały się więc do siebie coraz bardziej...

Kiedy były już całkiem blisko, zaczęły odczuwać wbijające się boleśnie w ich delikatne ciała, kolce.

Aby nie czuć bólu zaczęły odsuwać się od siebie na bezpieczną odległość.

Ponownie zaczęły odczuwać chłód, więc wiedzione instynktem zaczęły podchodzić bliżej...

Znow ból.

Sytuacja ta powtarzała się wielokrotnie.

Każdy kolejny ból, każda kolejna chwila ciepła dawała nowe doświadczenie.

Wreszcie znalazły dobrą odległość, aby móc ogrzewać się wzajemnie, ale jednocześnie nie ranić.

Źródło: Bajka A. Schopenhauera, [za:] Michel Piquemal „Bajki filozoficzne”, Warszawa 2004, s. 6.

